

அஹ்மதிய்யா முஸ்லிம் ஜமாஅத்தின் உலகளாவிய தலைவர் ஹஸ்ரத் ஜந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (அய்யதஹால்லாஹாத்தஆலா பின்ஸரிஹில் அஸீஸ்-அல்லாஹ் தனது வல்லமைமிக்குத் தவியினால் அவர்களைவழுப்படுத்துவானாக) அவர்கள் 16.03.2018 அன்று ஆற்றிய ஜாமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தலைவர்ஹாத், தஅவ்வுது மற்றும் குரா ॐபாத்திஹா ஓதிய பிறகு ஹாஸீர் அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்லுது (அலை) அவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பதில் சஹாபா ரிழ்வானுல்லாஹி அலைஹி அவர்களின் அந்தஸ்து பற்றி கூறினார்கள். கண்ணியத்திற்குரிய சஹாபா ரிழ்வானுல்லாஹி அலைஹி அஜ்மான் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்வுக்கு ஒளியிக்க ஆதாரமாக விளங்கினார்கள். எந்த ஒரு மனிதர் இந்த ஆதாரத்தை வீணாக்குகிறாரோ அவர் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய நுபுவுத்தை அழிக்க நினைக்கிறார். சஹாபாக்களை மதிக்கக் கூடியவரே ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை உண்மையாக மதிக்கிறார். எவர் சஹாபாக்களை கண்ணியப்படுத்துவதில்லை. நான் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீது அன்பு கொண்டுள்ளேன் என்று அவர்கள் கூறினால் அந்த வாதத்தில் பொய்யராவார். ஒருவருக்கு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீது அன்பும் இருக்கிறது. ஆனால் சஹாபாக்கள் மீது விரோதம் இருக்கிறது என்பது ஒருபோதும் முடியாது. கண்ணியத்திற்குரிய சஹாபாக்களின் தூய ஜமா அத் தமது நபி (ஸல்) அவர்களை விட்டு ஒருபோதும் விலகியதில்லை. அவ்வழிபில் உயினர் தருவதற்கும் அவர்கள் தயங்கியதில்லை. அம்மக்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு கட்டுப்படுவதில் எந்த அளவுக்கு மூழ்கி விட்டார்கள் என்றால், அதற்காக அவர்கள் ஒவ்வொரு கஷ்டத்தையும் சுமக்கத் தயாராக இருந்தனர். எப்போதும் தயாராக இருந்தனர்.

இதுவே சஹாபா ரிழ்வானுல்லாஹி அலைஹி அந்தஸ்து ஆகும். இதனை ஒவ்வோர் அஹ்மதியும் தம் முன் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நான் சஹாபாக்களின் சில சம்பவங்களை எடுத்து வைப்பேன். ஒரு சஹாபி அடு தஜானா என்ற அன்ஸாரி சஹாபி. இவர் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மத்தொ வரும் முன்பே ஈமான் கொண்டு விட்டார். மத்தொவைச் சேர்ந்தவர். அவருக்கு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் பத்ர் போரில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் கிடைத்திருந்தது. மிகவும் தைரியத்தைக் காட்டினார்கள். அதுபோன்று இவருக்கு உறுத் போரிலும் பங்கெடுக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்திருந்தது. யத்தத்தின் நிலைமை மாறியபோது அதாவது முஸ்லிம்கள் முதலில் வெற்றி பெற்றார்கள். ஓரிடத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றதன் விளைவால் காஃபிர்கள் மீண்டும் தாக்குதல் தொடுத்தனர். முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக யுத்தத்தின் நிலை ஆகியது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் உடனிருந்த சஹாபாக்களுள் ஹஸ்ரத் அடு தஜானாவும் இருந்தார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்குவதற்காக அவர்கள் கடும் காயத்திற்குள்ளானார். ஆனால் காயங்கள் ஏற்பட்டும் அவர் பின்தங்கவில்லை.

யமாமா போரில் முஸ்லமாக கஸ்லாபுக்கு எதிராக யுத்தம் செய்யும்போது அன்னார் ஷஹாதத்தைப் பெற்றார்கள். அன்னார் மிகவும் தைரியமாக கோட்டைக் கதவுகளைத் திறப்பதற்காக தமது உடனிருந்தவர்களிடம் கூறினார்கள். என்னை கவருக்க அப்பறத்தில் ஏறிந்து விடுங்கள். மிக உயரமான கவர். அதன் அப்பறத்தில் அவர் வீசப்பட்டார். அதனால் அவரது காலும் முறிந்தது. இருந்தபோதும் மிகவும் தைரியமாக சண்டையிட்டவாறு கோட்டையின் கதவைத் திறந்தார்கள். முஸ்லிம்கள் உள்ளே நுழைந்தனர். இது மிகவும் வியத்தகு தைரியமாகும். எவ்வாறிருப்பினும் அவ்வாறு சண்டையிட்டவராக அங்கே ஷஹீத் ஆகி விட்டார். ஒருமுறை நோயற்றிருந்தபோது தமது நண்பரிடம் கூறினார்கள்: ஒருவேளை என் இரண்டு அமல்களை அல்லாஹ் ஒப்புக் கொள்வான் என நினைக்கிறேன். ஒன்று, நான் வீண் பேச்ககள் பேசுவதில்லை; புறம் பேசுவதில்லை. மக்களுக்குப் பின்னால் பேசுவதில்லை. இரண்டாவது, எந்த ஒரு முஸ்லிமைக் குறித்தும் என் உள்ளத்தில் காழ்ப்புணர்ச்சி இருந்ததில்லை.

பிறகு முஹம்மது முஸ்லமா குறித்து வருகிறது. இவரும் தொடக்க கால அன்ஸாரி முஸ்லிம்களில் ஒருவராக இருந்தார்கள். இவரும் மிகவும் தைரியமும் அச்சமின்மையும் உள்ளவாக இருந்தார். உறுது போரில் முஹம்மது பின் முஸ்லமா அவர்கள் மிகவும் தைரியத்துடனும் உறுதியான பாதத்துடன் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் இணைந்திருந்தார்கள். இவர்களுக்கு உரிய ஒரு சிறப்பம்சம் இவர்கள் விஷயத்தில் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய ஒரு முன்னறிப்பு நிறைவேறியது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இவரிடம் தனது வாளை கொடுத்து கூறினார்கள். எப்போது இணைவைப்பவர்களுடன் நீர் யுத்தம் செய்வீரோ அப்போது வரை இந்த வாளை வைத்து சண்டையிடுவீராக. பிறகு முஸ்லிம்கள் தமக்குத் தாமே சண்டையிடும் காலம் வந்து விட்டால் இந்த வாளை உடைத்து விட வேண்டும். நீர் வீட்டில் இருந்து கொள்ள வேண்டும். உம்மீதே தாக்குதல் நடந்தாலும் சரி, அல்லது உமக்கு மரணம் வந்தாலும் சரி. அவர் இந்த போதனைப்படி அமல் செய்தார்.

ஹஸ்ரத் உஸ்மான் (ரவி) அவர்களுடைய ஷஹாதத்திற்குப் பிறகு இதனை அன்னார் அமல் செய்தார். அதாவது அன்னார் செயலளவில் அந்த வாளை உடைத்து விட்டார்கள். மரத்தாலான வாள் ஒன்றை தயார் செய்து கொண்டார்கள் அதனை தொங்க விட்டுக் கொண்டார்கள். இதனால் என்ன பயன் என்று ஒருவர் கேட்டார். கூறினார்கள். இதில் என்ன ஞானம் என்னவெனில், ஒரு திகில் இதனால் நிலை நிற்கும் என்றார். ஹஸ்ரத் உஸ்மான் (ரவி) அவர்களுடைய ஷஹாதத்துக்கு பிறகு முஸ்லிம்களிடம் குழப்பம் ஏற்பட்டபோது அதன் தாக்கம் ஏற்படாதவராக ஹஸ்ரத் முஹம்மது பின் முஸ்லமா இருந்தார்கள். அன்னார் குழப்பத்தில் இருந்து தப்புவற்காக ஒரு பாழடைந்த இடத்தில் சென்று தங்கினார்கள். அந்த குழப்பம் மூடியும் வரை இந்த பாழடைந்த இடத்திலேயே வாழ்ந்து விட்டுப் போக வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பம் என்றார். அந்த மக்கள் யத்தம் செய்தது மார்க்கத்தின் மீது தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டதற்காக – ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதற்காக – அதாவது இணை வைப்பவர்கள் மார்க்கத்தை அழிக்க யத்தம் செய்தால் அவர்களுடன் யத்தம் செய்யுங்கள் என்று கூறினார்கள். முஸ்லிம்கள் அதில் நிலை நிற்கும் வரை ஆற்றலும் அவ்வாறே நிலைநின்றது. அவர்கள் வெற்றி பெற்று வந்தனர். தங்களுக்குள் சண்டையிட ஆரம்பித்ததும் நயவஞ்சங்களின் சொல் கேட்டு ஒருவர் மற்றவரின் கழுத்தை வெட்டிய போது ஆட்சி அவர்களிடமிருந்து போய் விட்டதோடு மட்டுமின்றி ஒருமைப்பாடும் இல்லாமல் போய் விட்டது. பிறகு சிறிது சிறிதாக ஆட்சி அதிகாரங்களும் போய் விட்டன. இன்று நாம் பார்க்கிறோம். முஸ்லிம்களின் சண்டை அதன் உச்ச நிலையில் உள்ளதாகும்.

இன்னொரு ஆரம்பகால சஹாபி அடு அய்யுப் அன்ஸாரி. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மதீனா வரும்போது அன்னாருக்கு விருந்ததோம்பல் செய்யும் வாய்ப்பைப் பெற்ற சஹாபியாக இவர் இருந்தார். ஒவ்வொருவரும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது வீட்டுக்கு வர வேண்டும் என்று விரும்பினர். ஒவ்வொருவரும் தமது கருத்தை வெளிப்படுத்தவும் செய்தனர். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். எனது பெண் ஒட்டகத்தை விட்டு விடுங்கள். அல்லாஹ் விரும்பிய இடத்தில் அது நிற்கும். அடு அய்யுப் அன்ஸாரி உடைய நற்பேறு. அன்னாரது வீட்டின் மூன் ஒட்டகம் நின்று விட்டது. அன்னார் விருந்ததோம்பலின் உரிமையையும் அவர் மிக நன்றாக செய்ய முயன்றார். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் உண்டு விட்டு மிச்சம் வைப்பதைத்தான் உண்பவர்களாக இருந்தனர். ரிவாயத்தில் வருகிறது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய விரல் பட்ட அடையாளத்தில் இருந்து அந்த மிஞ்சிய உணவை உண்டு வந்தார்கள். ஒருநாள் பார்த்தார். உணவில் அன்னாரின் விரல்பட்ட அடையாளம் இல்லை. உணவு உண்ட மாதிரியே தெரியவில்லை. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய சன்னிதியில் வந்து ஹாஸலிர் நீங்கள் இன்று உண்ணவில்லையா? என்று கேட்டார். அன்னார் கூறினார்கள்: நான் உண்பதற்கு அமர்ந்தபோது அதில் வெங்காயமும், பூண்டும் தென்பட்டன. அது எனக்கு பிடிக்காது; எனவே உண்ணவில்லை. ஹஸ்ரத் அடு அய்யுப் அன்ஸாரி கூறினார். ஹாஸலிருக்கு பிடிக்காதது எனக்கும் பிடிக்காது. வருங்காலத்தில் இந்த இரண்டையும் நானும் உண்ண மாட்டேன் என்றார். இது அவர்களின் வியத்தகு அன்பு ஆகும்.

ஹஸ்ரத் அடு அய்யுப் அன்ஸாரி எல்லா யத்தங்களிலும் கலந்து கொண்டார்கள். கைபார் யத்தத்தில் யூத தலைவர் கொல்லப்பட்டார். அவரது மகள் சாஃபியா ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய திருமண பந்தத்தில் வந்தார். ருக்ஷதானாவிற்கு பிறகு மறுநாள் சுபுற் தொழுகைக்காக ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் வெளியே வந்தபோது அடு அய்யுப் அன்ஸாரி அவர்கள் காவலுக்கு நிற்பதைப் பார்த்தார்கள். என்ன காரணத்தால் நீங்கள் காவலுக்கு நிற்கின்றீர்கள் என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர் சாஃபியா உடைய உறவினர்களுக்கு நம்மவர்களால் சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது சிலர் காயமடைந்துள்ளார் எனவே எவரும் பதில் தருவதற்கு வந்து அதனால் உங்களுக்கு ஏதும் ஆபத்து நிகழ்ந்து விடக்கூடாது என்று காவலுக்கு வந்தேன் என்றார். உடனே ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக துஆ செய்தார்கள். அல்லாஹ்ரவே! அடு அய்யுப் இரவு முழுவதும் என்னை பாதுகாப்பில் வைப்பாயாக. இதன் விளைவாக இவர்கள் நிறைய போர்களில் கலந்து கொண்டும் கூட பல இடங்களில் இவர்கள் வெற்றியுடன் திரும்பி வந்தார்கள். நீண்ட வயதை பெற்றார்கள்.

பிறகு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய ஒரு சஹாபி அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா ஆவார்கள். இவர் அரபு நாட்சின் புகழ்பெற்ற கவிஞரும் ஆவார். இவர் ரஸலிலின் கவிஞர் என்ற பட்டப் பெயராலும் அழைக்கப்பட்டார். பத்ர் போர் முடிந்தவுடன் வெற்றி செய்தியை மதீனாவுக்கு கொண்டு வந்து சேர்த்தவர் இவர்தான். ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹாவுக்கு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீது இருந்த பற்றி, நேசம், தன்மானம் பற்றிய சம்பவங்கள் உள்ளன. அந்த இடங்களில் இவ்வாறு உள்ளது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு சபையைக் கடந்து சென்றபோது, அந்த சபையில் முஸ்லிம்கள், யஹுதிகள், இணை வைப்பவர்கள் எல்லாரும் கலந்து அமர்ந்திருந்தபோது அதில் அப்துல்லாஹ் பின் உபை இருந்தார். அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹாவும் இருந்தார்கள். அப்துல்லாஹ் பின் உபை தனது முக்கை ஒரு போர்வையால் பொத்தியவாறு கூறினார்: எங்கள் மீது தூசியை போடாதீர்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவருக்கு அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் கூறினார்கள். சவாரியிலிருந்து இறங்கினார்கள். அவர்களை அல்லாஹ்ரவின் பக்கம் அழைத்தார்கள். அவர்களுக்கு முன் குர்ஆன் ஓதினார்கள். அப்துல்லாஹ் பின் உபை கூறினார். மனிதரே. இது நல்லதல்ல. நீர் கூறுவது உண்மை எனில் பிறகும்

கூட எமது சபையில் எமக்கு தொந்தரவு தராதீர்கள். உமது தங்குடத்துக்கு செல்லுங்கள். எவர்கள் உம்மிடம் வருவாரோ அவர்களிடம் செல்லுங்கள் என்றார். அந்த இடத்தில் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா இருந்தார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீங்கள் எமது சபைக்கு வாருங்கள். நாங்கள் இதனை விரும்புகிறோம். தமது தலைவர் என்ன கூறுகிறார் என்பதை அன்னார் பொருப்படுத்தவில்லை. இது அன்னாரின் அன்பின் வெளிப்பாடாகும். அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா இவ்வாறு நடந்து கொண்டார். உலகத் தலைவர்களை அவர்கள் சிறிதும் பொருப்படுத்தவில்லை.

ஹஸ்ரத் இப்னு அப்பாஸ் அறிவிக்கிறார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு படைக் குழுவை அனுப்பினார்கள். அதில் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹாவும் இருந்தார்கள். அது ஒரு ஜாழூ நாளாக இருந்தது. அக்குழு சுபஹ் நேரத்தில் புறப்பட்டு விட்டது. இவர் மட்டும் பின்தங்கி ஜாழூ தொழுது விட்டு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களடன் தொழுது விட்டு சென்று படையுடன் சேர்ந்து விடுவேன் என்றார். ஹஸ்ரத் (ஸல்) அவர்கள் அவரை பள்ளிபில் பார்த்தார்கள். ஜாழூ தொழுகைக்கு பிறகு அவரிடம் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்), உமது உடன் உள்ளவர்களுடன் சேர்ந்து போகாமல் உம்மை தடுத்தது எது? என்று கேட்டார்கள். அவர் கூறினார்: யா ரஸலில்லாஹ்! எனது அளவற்ற விருப்பம் ஜாழூ தொழுகையை தங்களுடன் தொழுது விட்டு, ஹஸ்ரதுடைய குத்பாவை கேட்டு விட்டு பிறகு சென்று குழுவுடன் சேர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: பூமியிலுள்ள எல்லாவற்றையும் நீர் செலவழித்தாலும் சரி. எவர்கள் கட்டளையிட்டபடி அதாவது கட்டுப்புதல் பார்க்கும். சுபஹ் நேரத்தில் இங்கு இருந்து புறப்பட்டு அவ்விடத்தில் முந்திக் கொண்டவர்களின் கூலியை நீர் ஒருபோதும் பெற முடியாது என்றார்கள். ரிவாயத்தில் வருகிறது. பிறகு ஏதாவது யுத்தத்திற்கு அல்லது படைக்கு செல்வதாயின் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா அக்குழுவில் முதலில் செல்வார்கள்.

ஒரு ரிவாயத் வருகிறது. அப்துல்லாஹ் பின் ஸூபைர் அறிவிப்பு. முத்தா போரில் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) ஸைத் பின் ஹாரிஸாவை யுத்த தளபதியாக்கினார்கள். கூறினார்கள்: இவர் ஷஹீது ஆகி விட்டால் பிறகு ஜாஃபர் பின் அழுதாலிப் தளபதியாக இருக்க வேண்டும். அவரும் ஷஹீதாகி விட்டால் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா தலைமை ஏற்பார் என்றார்கள். ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹாவும் ஷஹீதாகி விட்டால் முஸ்லிம்கள் யாரை விரும்புகிறார்களோ அவரை தலைவராக்கிக் கொண்டு சண்டையிடுக. அந்த கூட்டம் புறப்படும்போது அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா அழுதார்கள். மக்கள், அப்துல்லாஹ் என் அழுகிறீர்? என்று கேட்டனர். அவர் கூறினார்: இறைவன் மீது ஆணை. எனக்கு உலகின் மீது ஒருபோதும் நேசம் இல்லை. ஆர்வமும் இல்லை. ஆனால் வழின் மின்கும் இல்லா வாரிதுஹா கான அலா ரப்பிக அத்மன் முக்கியா என்ற வசனம் குறித்து ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் கூறக் கேட்டுள்ளேன். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒருமுறை நெருப்பை சந்திக்க வேண்டியது வரும். எனவே எனக்கு தெரியாது. நான் ஸிராத் பாலத்தை கடக்கும் போது எனது நிலை எவ்வாறிருக்குமோ? ஆனால் அல்லாஹ்வின் பயம் உள்ளவர்கள் பற்றி ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மிகச் சிறந்த முடிவு கிடைக்கும் என்ற செய்தியைக் கூறியுள்ளார்கள். அதுவும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: முத்தா போரில் படைத் தலைவர்கள் கவனத்தில் தங்கத்திலான அரியாசனங்களில் அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்துள்ளேன்.

எனவே இம்மக்கள் தமது நோக்கத்தை அடைந்தவர்கள். அவர்களின் ஷஹீதத்தின் உணர்வை ஒரு கவிதையிலிருந்து தெரிய வருகிறது. அதன் பொருள்: என் மீது பாய்ந்துள்ள ஈட்டிகளே! அம்புகளே! எனது உடலில் இறங்கி இதயத்தை பிளந்து வெளியேறியவைகளே! இறைவனிடம் எமது ஷஹீதத் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டும்! எமது கபருகளைக் கடந்து செல்பவர்கள் அல்லாஹ் இவருக்கு நன்மைகளை வழங்குவானாக. இவர் எப்படிப்பட்ட ஷஹீது என்று துஆ செய்ய வேண்டும்.

இவர் முத்தா போரில் ஷஹீது ஆன சம்பவம் இவ்வாறாகும். முத்தா உடைய இடத்தை அடைந்தபோது தெரிய வந்தது. பகைவர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக வெற்கல் மன்னரின் உதவியை நாடியுள்ளார்கள். அவரும் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக இரண்டு இலட்சம் பேரைக் கொண்ட படையை அனுப்பி இருந்தார். இந்நிலையில் முஸ்லிம்கள் ஆலோசனை செய்தனர். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் எதிரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகம் என்று தகவல் அனுப்ப வேண்டும். எனவே தூது அனுப்புங்கள். பிறகு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் இருந்து என்ன கட்டளை வருகின்றதோ அதனை செயல்படுத்துவோம். இந்நிலையில் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா முஸ்லிம்களுக்கு மிகவும் தெரியமூட்டினார்கள். அவரது கவிதைகள் மிகவும் பயன்பட்டன. முஸ்லிம்களின் மூவாயிரம் பேர் கொண்ட படை இரண்டும் இலட்சம் பேருக்கு எதிரில் அவர்களை சந்திக்க முன் சென்றது.

ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா உடைய ஷஹீதத் சம்பவத்தை இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்: ஹஸ்ரத் ஹம்மான் பின் பதீர் கூறினார்: ஹஸ்ரத் ஜாஃபர் ஷஹீதானார். அப்போது அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா படைபில் ஒரு விளிம்பில் இருந்தார்கள். மக்கள் அவர்களை கூப்பிட்டார்கள். அப்போது அவர் தன்னையே விளித்து கூறினார். ஒரு கவிதையை கூறியவாறு சென்றார்கள். அதன் பொருள், 'எனது மனமே! உயிரை விடும் அளவில் நீ சண்டையிட மாட்டாயா? மரணக் குளத்தில் வீழ்ந்து நீ ஷஹீதாக விரும்பினாய். இப்போது அதற்கான நேரம் வந்து விட்டது. உயிரின் காணிக்கையை வழங்குவாயாக. அதனால் நீ நல்ல முடிவைப் பெறலாம்.'

முஸ்னப் பின் ஷீபா சூறினார்கள்: ஹஸ்ரத் ஸைத்தும், ஹஸ்ரத் ஜாஃபரும் ஷஹீதானதும் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா முன் வந்தார்கள். ஓர் ஈட்டி பட்டபோது இரத்தம் கொப்பளித்தது. அவர் தமது கைகளை நீட்டினார். இரத்தத்தை தனது முகத்தில் பூசினார். முஸ்லிம்கள் மற்றும் எதிரிகள் அணிகளுக்கும் நடுவில் அவர் இருந்தார். ஆனால் இறுதி முச்ச இருக்கும் வரை முஸ்லிம்களுக்கு தெரியமுட்டிக் கொண்டிருந்தார். மிகவும் உணர்ச்சிப்பூர்வமாக முஸ்லிம்களை தமது உதவிக்காக அழைத்தார்கள். பாருங்கள் முஸ்லிம்களே! உங்களது சகோதாது உடல் எதிரிகளின் முன் கிடக்கிறது. முன் வாருங்கள். எதிரிகளை உங்கள் சகோதாரின் உடலை விட்டு தூர அகற்றுங்கள். இவ்வாறு முஸ்லிம்களும் மிகவும் எழுச்சியுடன் எதிரிகளை எதிர்த்தனர். ஒவ்வொரு படையாக வந்து எதிர்த்தனர். முடிவில் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா ஷஹீது ஆனார்கள்.

அன்னாரது ஒரு சிறப்புத்தன்மையை அவர்களது மனைவி சூறினார்கள்: இவரது ஷஹீதத்திற்குப் பிறகு இவரது மனைவிக்கு வேறு ஒருவருடன் திருமணம் நடந்தது. அவரது அந்த கணவர் கேட்டார். அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா உடைய தூய வாழ்வு குறித்து எனக்கு சிறிது கூறுங்கள். அப்பெண் என்ன சாட்சி சூறினார்கள் எனில் அவர் சூறினார்: அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா வீட்டிலிருந்து பறப்படும் முன் இரு ரக்குத் தொழுமல் வெளியேறியதும் இல்லை. அதேபோன்று வீட்டிற்குள் நுழையும்போது அவரது முதல் வேலை உள்ள செய்து விட்டு இரு ரக்குத் தொழுவதாக இருக்கும்.

இவர்கள் தான் அல்லாஹ்வை எப்போதும் நினைவில் வைத்திருந்தவர்கள். இவர்களின் கட்டுப்படுதலின் தாத்தை ஒரு ரிவாயத் இவ்வாறு விவரிக்கிறது. ஹஸ்ரத் அபூ ஸைலா அறிவிக்கிறார்: ஒருமுறை ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் குத்பா கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது சூறினார்கள். மக்களே அமருங்கள். ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா குத்பா கேட்பதற்காக வெளியே வந்து கொண்டிருந்தார். அங்கேயே அமர்ந்தார். அவரை விளித்து ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சூறினார்கள்: அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா அல்லாஹ் மற்றும் அவனது ரஸலில் ஆகியோருக்கு கட்டுப்படுதலில் உமக்குள்ள அந்த உணர்வை அல்லாஹ் இன்னும் அதிகமாக்குவானாக.

ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா பெரும் கவிஞர் ஆக இருந்தார்கள். ஹஸ்ரத் ரஸலிலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களுடைய சன்னிதானத்தில் இருந்த கவிஞர்களுர் காநுப் பின் மாலிக் ஹஸ்ஸான் பின் ஸாமித் இருவருக்கும் பிறகு இவர் மூன்றாவது பெரும் கவிஞராக இருந்தார்கள். அவர்களது கவிதைகள் உணர்ச்சியுட்டுவதாக இருந்தன. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது மகத்துவம் குறித்து ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா ஒரு கவிதையைப் பாடினார். அது மிகச் சிறந்த கவிதையாக கூறப்படுகிறது. அக்கவிதை அன்னாரின் உள்ளத்தின் தகுதியை எடுத்துக் கூறுகிறது. ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா அக்கவிதையில் ஹஸ்ரத் ரஸலிலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களை விளித்து கூறுகிறார்: “முஹம்மது முஸ்தாபா (ஸல்) அவர்களிடம் தமது உண்மையை வெளிப்படுத்துவதற்கு எல்லா ஒளிமிக்க அடையாளங்களும் இல்லா விட்டாலும் கூட அன்னாரின் முகம் மட்டும் அவர்களின் உண்மையை எடுத்துக் கூறுகிறது.”

இவர்கள்தான் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் உண்மையான பேரார்வம் கொண்டவர்கள். இவர்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய முகத்தைப் பார்த்து உண்மையைக் கண்டறிந்து கொண்டார்கள்.

பிறகு வரலாற்றில், இரு சிறு வயதை உடையவர்களைப் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் துணிச்சல் வியக்கத்தக்கது. ஒருவர் முஆஸ் பின் ஹாரிஸ் பின் ரபா, மற்றவர் முகப்பிஸ் பின் ஹாரிஸ் பின் ரபா. இருவரும் பத்ர் போரில் பங்கு பெற்றிருந்தனர். அழையறிவை கொல்வதில் பங்கெடுத்தவர்கள். பத்ர் மைதானத்தில் கடும் யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்தது. முஸ்லிம்களை விட அவர்களிடம் மூன்று மடங்கு அதிகமாக இருந்தன. அவர்களிடம் எல்லா வகை யுத்த தளவாடங்களும் இருந்தன. இல்லாத்தின் பெயரையும் அடையாளத்தையும் அழித்து விடுவதற்காக அவர்கள் வந்திருந்தனர். முஸ்லிம்கள் பாவும் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தனர். யுத்தக்களத்தில் அவர்கள் எத்தகைய முன்மாதிரியை நிலைநாட்டினார்கள் எனில் அதற்கு முன்னுதாரணம் கிடைக்கவில்லை. ஒவ்வொருவரும் மற்றவரை விட அல்லாஹ்வின் வழியில் உயிரைத் தருவதற்காகத் துடித்தனர். அன்னாரது உத்வேகத்தின் தரம் எப்படி இருந்தது எனில், அப்தூர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்கள் ரிவாயத் செய்கிறார்: யுத்தம் ஆரம்பித்ததும் நான் எனது இரு புறமும் பார்த்தேன். அன்னாரிகளின் இரு சிறுவர்கள் எனது வலமும் இடமும் நின்றனர். அவர்களைப் பார்த்து எனது உள்ள சோர்ந்தது. அந்த யுத்தங்களில் வெற்றி வலமும் இடமும் நிற்பவர்களைச் சார்ந்ததாக இருந்தது. எவருடைய இரு புறமும் அதாவது அவரது வலப்புறமும் இடப்புறமும் பாதுகாப்பாக இருக்குமோ அவரால்தான் சிறப்பாக சண்டையிட முடியும். அப்தூர் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் கூறுகிறார்: இரு சிறுவர்கள் என்னை எப்படி பாதுகாப்பார்கள். இந்நிலையில் ஒரு சிறுவன் கேட்டான். அவன் மற்ற பயைனுக்கு, தான் கேட்பதை மறைக்க நினைத்தான். சக்சா, மக்காவில் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு துக்கம் தந்த அழையறில் எங்கே? என்று கேட்டான். அச்சிறுவன் சூறினான். நான் அழையறிவைக் கொல்வதற்காக இறைவனிடம் வாக்குறுதி தந்துள்ளேன். நான் அவனை கொள்வேன் அல்லது அம்முயற்சியில் ஷஹீதாவேன் என்றான். நான் அந்த சிறுவனுக்கு பதில் சொல்லக் கூட இல்லை. மற்ற பக்கம் இருந்த இன்னொரு சிறுவன் இதே கேள்வியை கேட்டான். நான் அந்த சிறுவர்களைப் பார்த்து வியந்தேன். அழையறில் ஒரு படையின் தலைவன். அவனைச் சுற்றி நாலாபுறமும் திடகாத்திரமான அனுபவமுள்ள சிபாய்கள் நிற்கிறார்கள். நான் கையினால் அழையறிவை அடையாளம் காட்டினேன். அப்தூர் ரஹ்மான் கூறுகிறார்: நான் கையைக்கையைக் காட்டியவுடன் இரு சிறுவர்களும் பறந்து

சென்றார்கள். எதிரியின் வரிசையில் நுளைந்து கொண்டு உள்ளே சென்று அழைவிலை தாக்கினர். இக்ரிமா பின் அழைவில் கூட தந்தைக்கு பக்கத்தில் நின்றார். அவரும் தந்தையை காப்பாற்ற முடிவில்லை. பின்னால் தள்ள விரும்பினார். ஆனால் துண்டான கை, சண்டை செய்ய இடையூராக இருந்தது. மஆஸ் அதனை இழுத்து தனது உடலை விட்டு தனியாக எடுத்து விட்டார். பிறகு சண்டையிட்டார். இந்த பையன்களிடம் ஈமானிய ரோஷம் இருந்தது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீது பேரன்பு இருந்தது. அதுவே அவர்களை தெரியமுடியது. இம்மனிதர் இஸ்லாத்தை அழிக்க வந்துள்ளார். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு பல வருடங்களாக தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய முடிவு நம் கைகளால் ஏற்பட வேண்டும் என்று நினைத்தனர்.

இவர்கள் தற்கால பையர் தாங்கி ஜிஹாதிகள் போன்றவர்களால். இவர்கள் சிறுவர்களையும் இளைஞர்களையும் மூனைச் சலவை செய்கிறார்கள். இஸ்லாத்துக்காக வந்து சண்டை செய் என்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஒரு நோக்கம் இருந்தது. எதிரிகள் நமக்கு பாதுகாப்பு தரமாட்டார்கள் எனில் பிறகு நம் எந்த தியாகத்தையும் செய்ய வேண்டும். அதன் மூலம் அமைதி நிலை பெற வேண்டும். குழப்பம் ஏற்படுவதற்காக அல்லது தற்காலத்தில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதற்காக இளைஞர்களும் பலவந்தமாகக் கடத்தி பிறகு மனமாற்றம் செய்யப்படுகிறது.

ஹஸ்ரத் மஸ்ஹு மவ்வுது (அலை) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: சஹாபாக்களின் உதாரணத்தை எனது ஜமா அத்தில் பார்க்க விரும்புகிறேன். அல்லாஹ்வுக்கு அவர்கள் முன்னுரிமை தரவேண்டும். எதுவும் அவ்வழியில் தடையாக இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் தனது பொருளையும் உரிமையையும் ஒன்றுமற்றதாகக் கருத வேண்டும். நான் பார்க்கிறேன். சிலரிடம் இருந்து அஞ்சல் அடைகள் வருகின்றன. ஏதாவது வியாபாரம் அல்லது பணி மூலம் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது. அல்லது வேறு ஏதாவது சோதனை வந்தது எனில் உடனே சந்தேகம் வந்து விடுகிறது. நாங்கள் மஸ்ஹு மவ்வுதை ஒப்புக் கொண்டதன் மூலம் தவறு எதும் செய்து விடவில்லையே? மார்க்கத்தை பற்றி இறைவனைப் பற்றி மஸ்ஹு மவ்வுது பற்றி சந்தேகம் வந்து விடுகிறது. இந்நிலையில் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தாம் தமது இலக்கில் இருந்து எந்த அளவுக்கு தூர விலகி இருக்கிறார்கள் என்று புரிய வேண்டும். இவர்களுக்கு சஹாபாக்களுக்கும் இடையில் எவ்வளவு வித்தியாசம் உள்ளது. சிந்தியுங்கள். சஹாபா இறைவனை திருப்திப்படுத்த விரும்பினார். இவ்வழியில் எவ்வளவு கடுமையை தாங்க வேண்டி வந்தாலும் சரி. ஏதாவது கஷ்டங்கள் துன்பங்கள் வர வில்லையெனில். அதற்கு தாமதமானால் அதற்காக அழுதார்கள். கதறினர். சரி, கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாவது இறை திருப்தியை பெற்றுத் தரும் என்று சஹாபாக்கள் நினைத்தனர். கூறுகிறார்கள்: அவர்கள் புரிந்து கொண்டனர். இந்த கஷ்டங்களுக்கு பின்னால் இறைவனது கருவுலம் மறைந்துள்ளது. தமது ஒரு ஃபார்ஸி கவிதையை இங்கு குறிப்பிடுகிறார்கள். எந்த ஒரு கஷ்டம் இந்த சமுதாயத்தின் மீது வந்தாலும் அதன் பின் இறைவனது கண்ணியத்தின் கருவுலம் மறைந்துள்ளது.

பிறகு அன்னார் கூறுகிறார்கள்: திருக்குர் ஆன் அவர்களின் பாராட்டுதலால் நிறைந்துள்ளது. அதனை திறந்து பாருங்கள். சஹாபாக்களின் வாழ்வு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய உண்மைக்கு ஒரு செயல் நிறுபணம் ஆகும். சஹாபாக்கள் அடைந்த தகுதியை திருக்குர் ஆன் இவ்வாறு கூறுகிறது: மின்ஹாழ் மன்கழா நஷ்டபஹா வமின்ஹாழ் மன் யன்தழிர் அவர்களுள் சிலர் ஷஹாதத்தைப் பெற்று விட்டனர். அதாவது அவர்களின் இலட்சியத்தை அடைந்து விட்டனர். சிலர் அதை எதிர்பார்த்து இருக்கின்றனர். எமது ஷஹாதத்தை பெறுவோம் என்று. சஹாபா உலகின் பக்கம் குனிந்திருக்கவில்லை. வயது நீளமாக இருக்க வேண்டும். இவ்வளவு செல்வம் வேண்டும். இவ்வளவு கவலையற்ற சாமான்கள் வேண்டும் என்ற கவலை இல்லை. கூறினார்கள்: சஹாபாக்களை பார்க்கிறார். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய தூய்மையாக்கும் ஆற்றலையும் அருள்புரியும் முழுமைத் தன்மையை நிச்சயமாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியது வரும்.

எவ்வாறு அன்னார் அவர்களின் வாழ்வில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்! அவர்களை மற்றிலும் இறை மனிதர் ஆக்கி விட்டார்கள். அல்லாஹாம் ஸல்லி அலா மஹம்மதின் வஅலா ஆவி மஹம்மதின் வபாரிக் வஸல்லிம் அலைவறி. சுருக்கம் என்னவெனில், நமது ஃபார்ஸி நமது அல்லாஹ்வின் திருப்தியைத் தேட வேண்டும். அதனை நமது அசல் நோக்கமாக ஆக்க வேண்டும். நமது எல்லா நோக்கமும் முயற்சியும் இறைவனை பெறுவதாக இருக்க வேண்டும். அதனை நமது அசல் நோக்கமாக ஆக்க வேண்டும். அது கடுமைகள் மற்றும் சோதனைகள் மூலமாக கிடைத்தாலும் சரிதான். இந்த இறை திருப்தி உலகின் எல்லா திருப்தியை விடவும் உயர்ந்தது. அல்லாஹ் நம்மை இதனை நிறைவேற்ற வாய்ப்பு தருவானாக.

Friday Sermon delivered by Hadhrath Khaleefathul Masih Alkhamis (atba)

on 16.03.2018

Translated by Muallim M. Nizamuddeen

Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath,Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516